

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλον 306-307

1-16 Αὐγούστου 2011

Τό πολιτιστικό μας ὄραμα

Τά ἀπόνερα τῆς διαφθορᾶς

ραγική ἐμπειρία τό συναπάντημα καί ἡ ἀναμέτρηση μέ τή σκοτεινή, πολυεπίπεδη διαφθορά, πού παγιδεύει τή νεωτερικότητα καί εὐτελίζει τό πολιτιστικό μας ἀνάπτυγμα. Τό ρεῦμα τῆς ἔνοχης ἱντρινγκας συνεχῶς διογκώνεται. Ἡ ἀπάτη ἀναβαθμίζεται σέ κυρίαρχη ἐπένδυση. Καί τά τεχνάσματά της ἀπαξιώνουν τό καθημερινό μας ἄθλημα. Τά ἀπόνερα τῆς διαφθορᾶς διαχύνονται ὀρμητικά γύρω μας. Βρωμίζουν καί μολύνουν τό χώρο, πού τόν ὄνειρευτήκαμε καί τόν σχεδιάσαμε ὡς εὐωδιαστό ἀνθόκηπο. Καί χαράσσουν στό πινάκιο τῆς συνείδησής μας τελετουργικό κόλασης.

Πρόσφατα, ἡ ἀνήσυχη ματιά μου σκάλωσε σέ μιά πληροφόρηση, πού καί μόνη αὐτή-διαψεύδει καί ἀποδομεῖ τήν ὑπερτροφική καύχρησή μας γιά τή σύγχρονη, ὑπεροχική(!!!) καλλιέργεια τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρ-

ξης μας, για τή συνεχή ανανέωση καί αναβάθμιση τῶν πολιτιστικῶν μας στόχων καί για τήν παγίωση κοινωνικοῦ βιώματος, πού σέβεται καί ἐνεργοποιεῖ τήν ἐλευθερία, τήν ἰσότητα καί τήν ἀδελφосύνη. Ἀπό τίς στήλες τῆς ἐφημερίδας ὁ "Κόσμος τοῦ Ἐπενδυτῆ", δόκιμη δημοσιογράφος, μέ ἐμπεριστατωμένο ρεπορτάζ της, ἐνημερώνει τοὺς ἀναγνώστες της, ὅτι "πολιτική ἐντολή στήν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἔδωσαν οἱ Εὐρωπαϊκὲς κυβερνήσεις για τήν ἀνάπτυξη κοινῆς προσέγγισης κατὰ τῆς διαφθορᾶς, τήν ὁποία τέσσερις στοὺς πέντε πολῖτες τῆς Ε.Ε. θεωροῦν ὡς μεῖζον πρόβλημα στή χώρα τους καί τονίζουν τήν ἀνάγκη ἀποφασιστικότερης πολιτικῆς δέσμευσης για τήν πάταξη αὐτῆς τῆς μορφῆς ἐγκλήματος, καθὼς καί τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καί πολιτικῶν προβλημάτων, πού προκαλεῖ".

Ἰδιαίτερη ὑπογράμμιση τῆς ἔκτασης καί τῶν συνεπειῶν τῆς διαφθορᾶς γίνεται μέ τό χαρακτηριστικό τίτλο τοῦ δημοσιεύματος. Ἡ ἀρθογράφος, μετὰ ἀπό ἔρευνα, ἀνακάλυψε, ὅτι **"ἡ διαφθορά κοστίζει 120 δισεκατομμύρια Εὐρώ τό χρόνο"**. Δέ δίνει πλήρη ἐνημέρωση, για τοὺς μηχανισμούς καί τοὺς ἐξειδικευμένους παράγοντες, πού στρατεύονται στήν καταδίωξη καί ἐξόντωση τῆς καταλυτικῆς μάστιγας. Ἡ ἐπισήμανση, ὡστόσο, ὅτι δαπανῶνται, κάθε χρόνο, 120 δισεκατομμύρια Εὐρώ, εἴτε στή διαφώτιση τοῦ εὐρύτατου κοινωνικοῦ στρώματος, εἴτε στήν ποινικὴ δίωξη τῶν διεστραμμένων διαχειριστῶν ἐξουσιαστικῆς μονάδας ἢ ἐκλεγμένων ὁδηγῶν τοῦ ἔθνικοῦ ἢ πολιτιστικοῦ ἄρματος, ὑπονοεῖ καί ὑπογραμμίζει, ὅτι ὁ ἐκφυλισμός τοῦ ἡθους καί ἡ προδοσία τοῦ πνευματικοῦ χρέους ἀπαξιῶνουν τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, ἐκβαρβαρίζουν τήν κοινωνία καί θολώνουν τήν πολιτιστικὴ ἀτμόσφαιρα μέσα στοὺς καπνοὺς τῆς οἰκονομικῆς ἐκμετάλλευσης καί τῆς πολιτικῆς ὑποδούλωσης.

Ἡ διαπιστωτικὴ καί-ταυτόχρονα-διεγερτικὴ πληροφόρηση τῆς Ἑλληνίδας δημοσιογράφου, ὅτι ἡ βία, σαρωτικὴ -καί ἀνεμπόδιση ἴσμε σήμερα- ἐπέλαση τῆς καταιγίδας τῆς διαφθορᾶς στίς ὑπερανάπτυκτες καί στίς ὑποανάπτυκτες περιοχές τοῦ πλανῆτῆ μας, μεταλλάσσει τόν πίνακα τοῦ πολιτισμοῦ μας σέ ἀπολίθωμα βαρβαρότητας, σημαίνει συναγερμό. Μᾶς ξυπνάει ἀπὸ τόν ὕπνο καί τὰ σκιῶδη ὄνειρα. Μᾶς ἀποδεσμεύει ἀπὸ τήν ψευδαῖσθηση, ὅτι μέ τίς σωρευμένες γνώσεις μας καί μέ τήν πολυσύνθετη τεχνολογία μας, ἀνεβάζουμε, σέ ἀπρόσιτα ὕψη, τόν

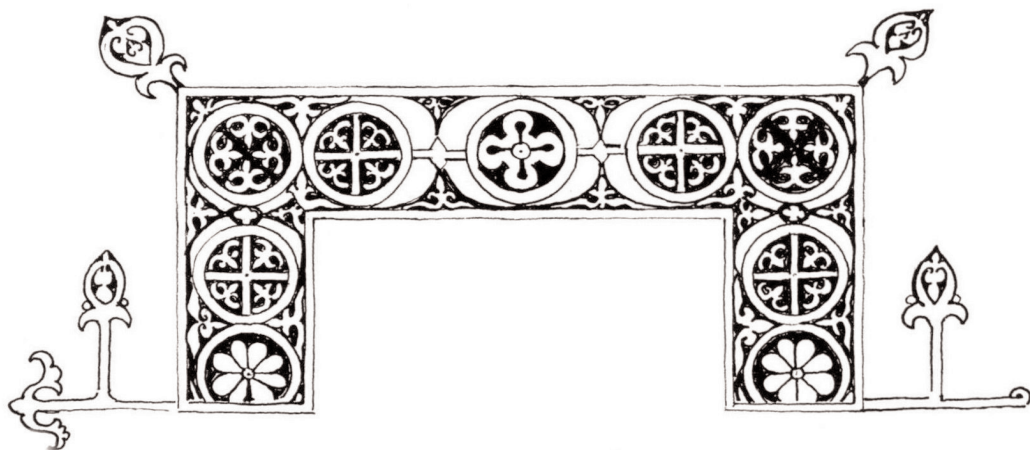
πύργο της Βαβέλ και θεμελιώνουμε τό μοντέρνο και φανταχτερό ανάκτορο της ευτυχίας μας, σάν μιά χρυσή, απέραντη και παγκοσμιοποιημένη στέγη, αρκετή και ικανή νά μᾶς ενώσει στήν τράπεζα της ακρόατης της εὐμάρειας και στή γεύση της ακόρεστης ἡδονῆς.

Ἡοικονομική δυσπραγία, πού ἐνέσκυψε, θανατηφόρα, στή χώρα μας, κλέβοντάς μας ἀκόμα και τή μπουκιά τοῦ ἐπιούσιου ἄρτου και εἰσβάλλει, σκοτεινή, ὕπουλη και ἀπειλητική, στίς περισσότερες χώρες τῆς ὑψηλῆς, περνάει, σάν εὐεργετικό ἐρέθισμα, στό λογισμό, στά χέρια και στούς ἐταιρικούς μηχανισμούς τῆς ἀκράτητης και ἀκόρεστης ἐκμετάλλευσης, μεταλλάσσεται σέ ὑποσχετικό πληθωρική εὐμάρειας και ἀπλώνεται στό γήπεδο τοῦ μόχθου και τοῦ πόνου, γιά νά πλανήσῃ και νά ἐκμεταλλευτεῖ τοὺς ἀφελεῖς και νά πλουτίσῃ τοὺς μηχανορράφους.

Μιά διακριτική, φιλική ἀναστροφή μέ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ ἐξ ἐρασιτεχνικῆς παρόρμησης, παρουσιαστές και σχολιαστές τῶν κυματισμῶν τῆς ἐπικαιρότητας και μιά-ἔστω και σύντομη-φοίτηση στίς ἀδιάκριτες συνάξεις τοῦ ἐπιπόλαιου ἢ τοῦ φανατικοῦ κουτσομπολιοῦ, προσυπογράφει τήν ἐκτίμηση και πείθει, ὅτι ἡ λάμψη τοῦ ἀκηλίδωτου ἤθους ἔχει σβηστεῖ, ὁ ἱστορικός ὀρίζοντας σκοτείνιασε και τὰ ἀπόνερα τῆς διφθορᾶς, ὀρμητικά, δύσοσμα και καταστροφικά, πνίγουν τόν πολιτιστικό ἀνθῶνα και ποτίζουν τόν ἀκανθῶνα τῆς ἐξαθλίωσης.

Τό περίεργο, ἀνεξήγητο και ἐπικίνδυνο εἶναι, ὅτι ἐνῶ μᾶς πνίγει τό θολό και δύσοσμο κύμα, δέν ἀποσυρόμαστε και δέν ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τὰ ἀπόνερα τῆς διαφθορᾶς. Ἡ τήν ἐπιλέγουμε ὡς ἀποτελεσματικό τρόπο ἀνάδειξης, πλουτισμοῦ και εὐμάρειας. Ἡ σκύβουμε τό κεφάλι, πότε ταπεινωμένοι και πότε ἀπογοητευμένοι και τήν ὑπηρετοῦμε δουλικά. Δέν εἶμαι σέ θέση νά γνωρίζω ποιό ἀπό τὰ δύο μηνύματα, πού προβάλλονται στό σημερινό ὀρίζοντα, ἐγγίζει και αἰχμαλωτίζει τήν καρδιά τοῦ κάθε ἀναγνώστη μου. Ἐγώ, στό λογισμό και στήν καρδιά και τοῦ ἐνός και τοῦ ἄλλου, ἐμπιστεύομαι τό μήνυμα-προτροπή τοῦ ἀγαπημένου Ἀποστόλου μας, τοῦ Παύλου, πού εἶναι ὁ φωτιστής τῆς πατρίδας μας και ὁ καλλιτέχνης τοῦ πολιτισμοῦ μας: "Ὡρα ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι" (Ρωμ. ιγ' 11).

Τά τρία δάνεια καί ἡ ἀδικαίωτη σιωπή

Ακάριος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μας Ἱερώνυμος. Ἀναπαύεται στό βαρύ, ἀλλά σιωπηλό θρόνο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας. "Ἡ, ἀκριβέστερα, ἐπικαλύπτει τό στερητικό σύνδρομο τῆς ἀφωνίας καί τῆς ἀπραξίας μέ τήν ἀνάρτηση καί ἐπίδειξη τῶν ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων του καί τῶν πρόσθετων τιμητικῶν διαδημάτων, πού τοῦ προσφέρθηκαν καί τόν συνόδεψαν κατά τή μακρά καί ἐναγώνια ἀναρρίχσή του στήν τιμητική καθέδρα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Στίς ἀρχές τοῦ Ἰουνίου, φορτισμένος ἴσως ἀπό τά ἀπανωτά παράπονα τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ πληρώματος, ἡ καί ἀπό τίς αἰχμές ἰδεολογικῶν ἀντιπάλων τῆς Ἐκκλησίας καί σκοτεινῶν κατηγοριῶν τοῦ ἱεραρχικοῦ σώματος, εἶχε τήν ἔμπνευση νά προβληθεῖ στή δημοσιότητα καί μέ ἄρθρο του στήν ἔφημερίδα Καθημερινή, νά ἐπικαλύψει τίς προσωπικές του εὐθύνες καί τά λάθη ὁλόκληρης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας καί νά διατυπώσει καθοδήγηση πρὸς τό ποίμνιο θεμελιωμένη σέ ἀποστολικές διδαχές ἢ σέ ποιμαντικές συμβου-

λές διακεκριμένων Πατέρων της άρχοντης Έκκλησίας μας. Γράφει: «...Θά ήθελα όμως νά έπιστημάνω πώς οί προδιαγραφές για μίαν υγιή-στηρη κοινωνική ζωή είχαν διατυπωθεϊ αϊώνες πριν, μέσα από την θεολογική μας παράδοση».

* * *

Η πρώτη του άναφορά έγ-γίζει την μεγάλη προσωπικότητα του άποστόλου των έθνων του Παύλου. Ο ήρωϊκός άπόστολος θυσίαζε την προσωπική του άνεση και περιόδευε σε βουνά και λαγκάδια, για νά φέρει τό ευαγγελικό μήνυμα. Δέν του έλειπε ώστόσο ή γενναιότητα και τό θάρρος, όπου διέκρινε προσωπικές σκληρύνσεις και επίμονες άπαιτήσεις, νά άνταποκρίνεται μέ έντονες πατρικές συμβουλές και μέ υπογραμμίσεις του χρέους. Ο Άρχιεπίσκοπος Ίερώνυμος επιλέγει μία από τίς υπομνήσεις του Άποστόλου Παύλου στους Γαλάτες και τή μεταφέρει στό σύγχρονο πανελλαδικό ποίμνιο. Υπογραμμίζει: «Γιά παράδειγμα ως πρός την άνάγκη ένότητας, τόσο σπάνιας για τό έθνος μας, ο Άπόστολος Παῦλος είχε συμβουλευσει: "Προσέξτε γιατί άν δαγκώνει ο ένας τόν άλλο θά άλληλοεξοντωθήτε με-ταξύ σας"».

* * *

Μέ τή δεύτερη διαφωτιστική

και έμπνευσμένη άναφορά του φωτίζει (όλως άσαφώς) την άγια-σμένη προσωπικότητα, την μαρτυρική ζωή και την άκούραστη ποιμαντική προσφορά του έπισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας Μεγάλου Βασιλείου (4ος αϊ-ώνας): «Ο Μέγας Βασίλειος είχε έπιστημάνει ότι "κάθε τι στή φύση και όλα τά ανθρώπινα πράγματα έ-χουν όρια και τέλος έκτός από τόν τόκο (!)", υποδεικνύοντας έτσι την οίονεί μεταφυσική προέκταση που λαμβάνει τό χρήμα στίς συνειδήσεις, όταν κυριαρχεί ή άπληστία, μία διά-σταση που φέρει πελώρια ευθύνη για τίς σημερινές τρομακτικές ανισό-τητες».

* * *

Και ή τρίτη άναφορά του μακαριωτάτου άρθρογράφου φέρει τόν μεγάλο πατέρα της Έκκλησίας άγιο Ίωάννη τό Χρυσόστομο κοντά στους άνθρώπους του μόχθου. Μεταφέρουμε τό άπόσπασμα: «Έξ άλλου ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος συνιστά κάτι που φαίνεται νά λησμονήσαμε: "Κανείς από ό-σους άσκοῦν χειρωνακτικό έπάγ-γελμα νά μήν ντρέπεται, αλλά νά ντρέπονται, όσοι τρέφονται άδिका και μένουν άργοι" προσθέτοντας ότι "τά γνωρίσματα του άληθινά φιλο-σοφημένου και καλλιεργημένου άν-θρώπου είναι ή περιφρόνηση του πλούτου και της δόξας, καθώς και

τό νά εἶναι ἀνώτερος ἀπό φθόνο καί κάθε πάθος"».

* * *

Οἱ ἀναφορές αὐτές στίς μεγάλες προσωπικότητες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου εἶναι ἀνεκτίμητες. Μεταφέρουν στήν ἰσχνή ἐποχή μας τό φῶς, τή δύναμη, καί τή ζωντάνια τῆς ἀποστολικῆς καί μεταποστολικῆς ἐποχῆς, πού ἀνέθρεψε ἀγίους καί ἄφησε κληρονομιά φωτισμένων ὁραμάτων γνησίου βίου στίς ἐποχές πού ἀκολουθήσαν, ἴσαμε τή δική μας καί θά συνεχίσουν νά ἐμπνέουν στούς ἀτελεύτητους αἰῶνες.

Διαβάζοντάς τα ὁμως ὑψώνεται μπροστά μας ἓνα πρόβλημα. Γιατί ὁ Μακαριώτατος ταξίδεψε τόσο μακριά στήν πρώϊμη ἐκκλησιαστική μας ἐμπειρία γιά νά ἀνασύρει ὑποδείγματα φωτισμένων πατέρων καί δασκάλων μας ἱκανῶν νά μᾶς χειραγωγήσουν στήν ὑπέρβαση τῆς σημερινῆς τραγικῆς πραγματικότητος; Ἀπό τόν τέταρτο αἰῶνα ἴσαμε τόν εἰκοστό πρῶτο γράφτηκε μιά μακρά ἱστορία δεκαεπτὰ ὁλόκληρων αἰώνων. Οἱ διακυμάνσεις τοῦ κοσμικοῦ χώρου ἦταν τραγικές καί ἐν πολλοῖς ἀκαταμάχητες. Μεσολάβησαν σοβαρές ἀντιπαλότητες, τραγικοί πόλεμοι, ἰδεολογικές ἀνακατατάξεις, ἀθεϊστικές ἐπιδρομές, πού ὅλα μαζί αὐτά ἔφεραν τήν ὑφήλιο σέ κα-

τάσταση καταγιτιστικῆς αὐτοκαταστροφῆς.

Ἡ Ἐκκλησία ὁμως περπάτησε μέσα σ' αὐτή τή θύελλα κρατώντας στό χέρι τό ματωμένο σταυρό τοῦ Γολγοθά καί τά φωτισμένα ὑποδείγματα καί τίς ἀτίμητες διδασχές τῶν μεγάλων Πατέρων καί διδασκάλων μας. Εἶναι ἡ ἴδια Ἐκκλησία πού ἔζησε τούς διωγμούς τῆς ἀποστολικῆς ἐποχῆς, τίς ἐπιδρομές τῶν βαρβάρων καί τῶν ἁλλοθρήσκων καί τίς κοσμογονικές ἀνακατατάξεις τοῦ αἰῶνα τῆς παγκοσμιοποίησης.

Τό ἐρώτημα πού προκύπτει. Γιατί ὁ Μακαριώτατος δέν ἀναφέρθηκε σέ ἡγετικά πρόσωπα, σέ διδασχές καί σέ ποιμαντικό μόχθο παραγόντων τῆς ἐποχῆς μας γιά νά ἀντλήσει ἐμπνευση καί δυναμισμό πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς χαώδους καταστάσεώς μας; Ἡ Ἐκκλησία μας δέν διαθέτει σήμερα ἀποστολικά ἀναστήματα ἀντίστοιχα τοῦ Παύλου, ἐργάτες τῆς ἀνθρωπιᾶς καί τῆς ἀγάπης, συνεχιστές τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, συμπαραστάτες στήν κοινωνική περιπέτεια καί διδασκάλους τῆς εὐπρέπειας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀδελφικῆς προσέγγισης, πού νά συνεχίζουν τήν παρουσία καί τό δυναμικό κήρυγμα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου; Φτωχύνουμε τόσο πολύ; Ξεπέσαμε τόσο πολύ; Ἐκτροχιαστήκαμε τόσο πολύ; Ὡς ὑπηρε-

τες τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος , πού δέν βρίσκουμε ἀνάμεσά μας δεκατρεῖς δασκάλους (ὅσους κατέχουν τίς ἔδρες τῆς συνοδικῆς ἡγεσίας) γιά νά μᾶς διδάξουν, νά μᾶς φωτίσουν, νά μᾶς ἐμπνεύσουν καί νά μᾶς ἀνεβάσουν στό ἀνώγειο τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, στό Γολγοθά τῆς θυσίας καί στό ὑπερῶο τῆς Πεντηκοστῆς, γιά νά βιώσουμε τήν ἀτμόσφαιρα τῆς ἀποστολικῆς καί μεταποστολικῆς πνοῆς καί, ξεπερνώντας τήν τραγική θύελλα τῆς ἐποχῆς μας, νά ζήσουμε τή δύναμη τῆς ἀλήθειας καί τό δυναμισμό τῆς ἀδελφοσύνης;

Μᾶς μάγεψε καί μᾶς αἰχμαλώτισε ἡ χλιδή τοῦ κοσμικοῦ βίου; Μᾶς διέστρεψε καί μᾶς κατέστρεψε ἡ ἀδυναμία μας, πού τήν ἐπισήμανε ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος μέ τή θαρρετή ὁμολογία του, ὅτι στήν ἐπισκοπική ὁμήγυρη τῆς ὀρθόδοξης Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας μας διατρέχουν οἱ σκοτεινοί πειρασμοί τῆς φιλοχρηματίας καί τῆς φιληδονίας;

Μᾶς ἐγκατέλειψε ἡ ἐγκαταλείψαμε ἐμεῖς τήν ὑπεύθυνη διακονία ὅπως τήν προσδιόρισε ὁ Κύριός μας κατά τόν Μυστικό Δείπνο καί τήν νομοθέτησε μέ τό χαρακτηριστικό λόγο του: *«εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καί ὁ Διδάσκαλος, καί ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γάρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς*

ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ιωαν. ιγ' 14-15); Μήπως προσχωρήσαμε στήν νοοτροπία τῶν κοσμικῶν πανηγύρεων πού καταλήγουν σέ συβαρητικά γεύματα. Καί ὄχι μόνο ἀλλά καί στήν ἐπί πλέον ἐπιβάρυνση τῆς ἀρχιερατικῆς ἀμφίεσης μέ αὐτοκρατορικά ἐξαρτήματα, βαρύτιμους σάκους, ἀδαμαντοστόλιστες μίτρες καί μέ ὅσα ἄλλα ἐπιννόησε καί προσέθεσε ἡ μακροχρόνια ταύτιση τῆς ἐξουσίας μέ τόν ἀμύθητο πλοῦτο;

* * *

Ἡ ἀναφορά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερώνυμου στίς τρεῖς μεγάλες ἀποστολικές καί πατερικές φυσιογνωμίες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀπόλυτα δικαιωμένη, μᾶς φέρνει, θαυμαστές καί προσκυνητές μπροστά στοὺς τρεῖς ἀγίους μας καί μᾶς ἐμπνέει τήν ὑποχρέωση νά ἀναζητήσουμε περισσότερα στοιχεῖα προσδιοριστικά τῆς ἀγιότητάς τους, τῆς καθαρότητος τοῦ βίου τους καί τοῦ ἀνοιγματος τῆς ποιμαντικῆς τους δράσης.

Φυσικά δέν εἶναι εὐκόλο στά πλαίσια ἐνός δημοσιεύματος νά δώσουμε πλήρη βιογραφία τοῦ καθενός. Θά προσπαθήσουμε ὅμως νά φέρουμε κοντά στοὺς ἀναγνώστες μας, μέ λόγο σύντομο, τήν κοινή ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, πού τήν διέσωσαν οἱ πλησιέστατοι μαθητές τους καί μᾶς

τήν κληροδότησαν ὡς ἐγγυημένη καί φωτισμένη παράδοση.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πού ὑπογραμμίζει στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας τό χρέος τῆς ἐνότητας, τῆς ἀδελφοσύνης καί τῆς ἀγάπης καί τήν ἀποφυγή τῶν διαπληκτισμῶν καί τῆς σπαρακτικῆς ἀναμέτρησης, εἶναι ὁ ὑποδειγματικός δάσκαλος τῆς ἀδελφοσύνης καί τό ὑπόδειγμα τῆς θυσιαστικῆς διακονίας. Φυλλομετρώντας τίς ἐπιστολές του καί τίς ἐξομολογητικές ἀναφορές του, ἐντυπωσιαζόμαστε καί διδασκόμαστε ἀπό τό παράδειγμά του. Ἐπιλέγουμε μιά ἀναφορά του πού περιέχεται στήν Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του: «*λογίζομαι μηδέν ὑστερηκέναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστολῶν*» (ια' 5) ἤρθα κοντά σας «*ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις· ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρά μίαν ἔλαβον, τρίς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῳ καί μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καί δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καί γυμνότητι·* χωρίς τῶν παρ-

εκτός ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. τίς ἀσθενεῖ, καί οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καί οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τά τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ Θεὸς καί πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι» (Β' Κορινθ. ια' 23-31).

* * *

Ὁ Μέγας Βασίλειος ὁ φωτισμένος διδάσκαλος καί ἀτρόμητος μαχητὴς δέν λύγιζε οὔτε μπροστά στό διωγμὸ οὔτε μπροστά στό θάνατο ἀλλὰ τολμοῦσε νά ἀποκριθεῖ μέ παρρησία στή σκληρὴ ἐξουσία. Ὅταν ὁ βασιλιάς Οὐάλης θέλησε νά ἐπιβάλλει τὸν Ἀρειανισμό ἀσκώντας βία στοὺς ἐπισκόπους ἔστειλε καί στό Μέγα Βασίλειο τὸν ὑπαρχο Μόδεστο. Ὁ Μόδεστος τὸν ἀπέιλησε μέ δήμευση, ἐξορίες, βασανιστήρια καί θάνατο ἂν ἐκεῖνος δέν ὑπέκυπτε στήν αὐτοκρατορικὴ θέληση. Ἱστορικὴ ἔμεινε ἡ ἀπάντηση τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Τὴν διέσωσε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στὸν Λόγο του «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν Μέγαν Βασίλειον». Ἀπάντησε ὁ γνήσιος διάδοχος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων στίς ἀπειλές τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐκπροσώπου:

«*ὅτι τοι δημεύσει μὲν οὐχ ἄλως, ὁ μηδέν ἔχων, πλήν εἰ τούτων χρήσεις τῶν τρυχίνων μου ρακίων,*

καί βιβλίων ὀλίγων, ἐν οἷς ὁ πᾶς ἐμοὶ βίος. Ἐξορίαν δέ οὐ γινώσκω, ὁ μηδενὶ τόπῳ περιήραπτος, καὶ μήτε ταύτην ἔχων ἐμὴν, ἣν οἰκῶ νῦν, καὶ πάσαν ἐμὴν εἰς ἣν ἂν ρικῶ, μᾶλλον δέ, τοῦ Θεοῦ πάσαν οὐ πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος. Αἱ βάσανοι δέ, τί ἂν λάβοιεν, οὐκ ὄντος σώματος, πλὴν εἰ τὴν πρώτην λέγεις πληγὴν; Ταύτης γάρ σύ μόνης κύριος. Ὁ δέ θάνατος εὐεργέτης. Καὶ γὰρ θᾶτον πέμπει με πρὸς Θεόν, ὡς ζῶ, καὶ πολυτεύομαι, καί τῳ πλείστῳ, τέθηκα, καὶ πρὸς ὃν ἐπείγομαι πόρρωθεν» (Γρηγ. Θεολόγου, ΕΠΕ, τ.6, σελ. 210-212)

(Διότι βέβαια τὴν δήμευση δὲν τὴν φοβᾶται αὐτός πού δέν ἔχει τίποτα, ἐκτός ἂν ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ αὐτά τὰ σκισμένα κουρέλια μου καὶ τὰ λίγα βιβλία πού ἀποτελοῦν ὅλη τὴν περιουσία μου. Γιά τὴν ἐξορία δέν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖς, ἐγὼ πού δέν περιορίζομαι σέ κανένα τόπο καὶ οὔτε εἶναι δικός μου αὐτός πού τώρα κατοικῶ, καὶ σέ ὅποιο μέ ρίψουν θά τόν θεωρήσω δικό μου, μᾶλλον κάθε τόπος εἶναι τοῦ Θεοῦ, καὶ σέ ὅποιον δὴποτε ἐγὼ θά εἶμαι ξένος καὶ περαστικός. Κι ἂν μέ βασανίσουν τί ἀποτελεσμα θά ἔχουν, ἀφοῦ δέν ὑπάρχει σῶμα, ἐκτός ἂν ἐννοεῖς τό πρῶτο κτύπημα. Αὐτό μόνο εἶναι στήν ἐξουσία σου. Ὁ θάνατος εἶναι εὐεργέτης. Γιατί πιό γρήγορα μέ στέλνει στό Θεό γιά τόν ὅποιο ὑπάρχω

καὶ ζῶ. Κατά τό πλεῖστον νοιώθω νεκρός ὡς πρὸς τόν κόσμο καὶ πρὸς τό Θεό βιάζομαι νά φθάσω).

Ἡ ἀπάντηση αὐτὴ προκάλεσε τόν θαυμασμό καὶ τόν σεβασμό τοῦ Μοδέστου. Αἰφνιδιασμένος καὶ συγκλονισμένος ἀποκρίθηκε στὸν ἥρωα ἐπίσκοπο: «Οὐδεὶς μέχρι τοῦ νῦν οὕτως ἐμοὶ διελέκται, μετὰ τοσαύτης τῆς παρρησίας» (Κανέννας ἐπίσκοπος δέν μοῦ μίλησε μέχρι τώρα μέ τόσο θάρρος). Καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος τόν αἰφνιδίασε γιὰ δεύτερη φορά: «Οὐδέ γάρ ἐπισκόπῳ ἴσως ἐνέτυχες» (ἴσως γιατί δέ συνάντησες ἐπίσκοπο).

* * *

Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, στὸν ὅποιο ἐπίσης προστρέχει ὁ μακαριώτατός μας, ἄγωνιστὴς ἀτρόμητος, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐξορία, χαίρεται γιὰ τὴν πιστότητα τοῦ ποιμνίου του στὸν ἐξόριστο ποιμένα του, γιὰ τὴ συνέχιση καὶ καρποφορία τοῦ πνευματικοῦ του μόχθου καὶ ἐκφράζει τὴ βαθειά του συγκίνηση καὶ τόν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν θαρραλέα συμπεριφορά τοῦ ποιμνίου του, πού συνετέλεσε στήν ἄμεση καὶ θριαμβευτικὴ ἐπιστροφή του:

«Γένοιο ὑμᾶς αἰεὶ θλίβεσθαι. Οὕτω καὶ ποιμὴν χαίρει ὑπὸ προβάτων καταπονούμενος. Τί λαλήσω; Ποῦ σπεῖρω; Οὐκ ἔχω χώραν ἔρη-

μον. Ποῦ ἐργάσομαι; Οὐκ ἔχω ἄμπελον γεγυμνωμένην. Ποῦ οἰκοδομήσω; Ἀπήρτισται ὁ ναός, τὰ δίκτυά μου διαρρήγνυνται ὑπὸ τῶν ἰχθύων. Τί ποιήσω; Ἐργάσασθαι καιρόν οὐκ ἔχω. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, οὐχ ὥς δεομένων ὑμῶν διδασκαλίας, ἀλλ' ἵνα δεῖξω τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀγάπην γνησίαν. Πανταχοῦ στάχυες κομῶσιν. Τοσαύτα πρόβατα καὶ οὐδαμοῦ λύκος, τοσοῦτοι στάχυες καὶ οὐδαμοῦ ἄκανθοι, τοσαῦται ἄμπελοι, καὶ οὐδαμοῦ ἀλώπηξ. Αἱ δάκες κατεποντίσθησαν, καὶ οἱ λύκοι ἔφυγον. Τίς αὐτοὺς ἐδώκεν; Οὐχ ὁ ποιμὴν ἐγώ, ἀλλ' ὑμεῖς τὰ πρόβατα. Ὡ προβάτων εὐγένεια, ἀπόντος τοῦ ποιμένος τοὺς λύκους ἤλασαν. Ὡ κάλλος νύμφης, μᾶλλον δέ καὶ σωφροσύνη, μὴ παρόντος τοῦ ἀνδρός τοὺς μοιχοὺς ἀπήλασεν».

* * *

Σε αὐτές τίς τρεῖς προσωπικότητες παραπέμπει ὁ Μακαριώτατος γιὰ νὰ ἀνακαλύψουμε τό μονοπάτι ὑπέρβασης τῆς σημερινῆς πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς κρίσης. Ὡστόσο ὅμως πρέπει νὰ λάβει ὑπ' ὄψη του ὅτι τό σημερινό πλήρωμα στρέφεται ἐναγώνια καὶ ἀναζητάει τό ἦθος, τὴν πιστότητα καὶ τὴν ἀγωνιστικότητα τῶν μεγάλων ἐκείνων Πατέρων βιωμένη καὶ ἐκφρασμένη ἀπὸ τοὺς σημερινούς ποιμένες πού εἶναι διάδοχοι καὶ μαθητές τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀ-

ναστημάτων.

Ἄραγε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος πιστεύει ὅτι ἡ σύγχρονη χορεία τῶν ἐπισκόπων καὶ ποιμένων εἶναι πιστό ἀντίγραφο τῆς καθαρότητος καὶ τῆς δυναμικότητος ἐκείνων; Μᾶς ὑπογραμμίζει καὶ μᾶς βεβαιώνει ὅτι οἱ στόχοι καὶ ἡ δυναμικότητα τῶν σημερινῶν ἐπισκόπων ἐκχέουν στὸν ἐκκλησιαστικό περίβολο τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸν ἀποστολικό ζήλο καὶ τὴ διδαχὴ τῶν Πατέρων μας; Ἄν ναι, ἡ ὑπόμνηση τοῦ μακαριωτάτου ἔχει λόγο καὶ στήριγμα. Ἄν ὄχι, ἀποτελεῖ παραπλάνηση.

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ διατρέχει τίς συμπεριφορές τῶν σημερινῶν πατέρων καὶ ἡ ἐμπνέεται καὶ στερεώνεται στὴν πίστη ἢ κυριεύεται ἀπὸ ἀπόγνωση καὶ ἐντάσσεται στὴ στρατιὰ τῶν ἀντιπάλων. Ἄν τό σῶμα τῆς σημερινῆς Ἱεραρχίας εἶναι τό γνήσιο διάδοχο σῶμα τῶν Πατέρων, τὰ μηνύματά του εἶναι καὶ θά εἶναι δυναμικά καὶ σωστικά. Ἐάν δέν εἶναι, θά παραμένουν ἔπεα πτερόεντα καὶ ἀπόπειρα διδαχῆς, πού δέν συγκινεῖ καὶ δέν ἀνοίγει τὴ λεωφόρο τῆς ἀνάκαμψης.

* * *

Σέ παλαιότερο μήνυμα, πού διατύπωσε ὁλόκληρη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τὸν τίτλο «Ἡ Ἐκκλησία ἀπέναντι στὴ

σύγχρονη κρίση», (ΔΕΛΤΙΟ 44), περιέχεται και η εξής έξομολογητική και απολογητική αποστροφή:

«...Στήν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας ἐμεῖς, οἱ πνευματικοί σας πατέρες, κάναμε τήν αὐτοκριτική μας, θελήσαμε νά ἀναμετρηθοῦμε μέ τίς εὐθύνες μας καί νά ἀναζητήσουμε μέ τόλμη τό μερίδιο τῆς ἐνδεχομένης δικῆς μας ὑπατιότητος στήν παρούσα κρίση. Ξέρουμε ὅτι κάποιες φορές σᾶς πικράναμε, σᾶς σκανδαλίσαμε ἴσως. Δέν ἀντιδράσαμε ἄμεσα καί καίρια σέ συμπεριφορές πού σᾶς πλήγωσαν.

Οἱ ἔμποροι τῆς κατεδάφισης τῆς σχέσης τοῦ λαοῦ μέ τήν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία του ἐκμεταλλεύτηκαν στό ἔπακρο καί πραγματικά ἤ κατασκευασμένα σκάνδαλα καί προσπάθησαν νά διαρρήξουν τήν ἐμπιστοσύνη σας στήν Ἐκκλησία...».

* * *

Ἡ διατύπωση αὐτοῦ τοῦ κειμένου ἐνῶ θά περίμενε κανεῖς νά ἐκφράζει πόνο συντριβή καί μετάνοια δημιουργεῖ δύο σοβαρές ἀπορίες πού ἐμπνέουν ἀμφισβήτηση.

1) Ἡ Ἱεραρχία πληροφορεῖ ὅτι ἔκανε τήν αὐτοκριτική της καί θέλησε νά ἀναμετρηθεῖ μέ τίς εὐθύνες της. Ἄραγε ποιοί ἦταν τό περιεχόμενο τῆς αὐτοκριτικῆς καί

ποιές οἱ εὐθύνες της; Ἡ γενικευμένη καί ἀπροσδιόριστη διατύπωση δέν δίδει κανένα μήνυμα στό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Μπορεῖ νά ἐκδηλώνει κάποια λύπη γιατί δέ στήθηκε μέ παρρησία μπροστά στήν κοσμική ἐξουσία, τήν ὑπεύθυνη γιά τήν σοβαρότατη οἰκονομική κρίση ἢ γιά ἄλλες συμπεριφορές τῆς ἐλάσσονος σημασίας καί νά μή ἐξομολογεῖται γιά σοβαρότατες ἐκτροπές τοῦ συνοδικοῦ σώματος, οἱ ὁποῖες κατασκανδάλισαν καί συνεχίζουν νά κατασκανδαλίζουν τό καταπονημένο πλήρωμα τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

2) Μετά τήν ὁμολογία αὐτή ποιά συγκεκριμένα μέτρα πῆρε ἡ Συνοδική διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά νά θεραπεύσει τίς πληγές καί νά ἀναστηλώσει τό κύρος της; Ἐκανε κάθαρση στό σῶμα της; Ἐβαλε καινούργιο αἷμα, ἱκανό νά ἀνεβάσει τά αἱμοπετάλια τῆς ἐντιμότητας καί τῆς ἀγιότητος. Ἐκήρυξε στροφή πρὸς τήν ἀγιότητα τοῦ βίου τῶν μεγάλων Πατέρων καί πρὸς τίς διατάξεις τῶν Ἱερῶν των Κανόνων;

Ἡ ὁμολογία-καταγγελία τοῦ μακαριστοῦ Χριστοδούλου ὅτι ὁ πειρασμός τῆς φιλοχρηματίας διακινεῖται στή συνοδική ὁμήγυρη παραμένει ἀναπάντητη. Ἐξακολουθεῖ νά δαγκώνει τό σῶμα καί νά εὐτελίζει τήν ἀξιοπρέπειά του. Καί ἡ δεύτερη ὁμολογία ὅτι ὁ πει-

ρασμός της φιληδονίας αίχμαλωτίζει τις καρδιές κυριολεκτικά ὄζει καὶ ἀποστασιοποιεῖ τὸ ποίμνιο ἀπὸ τοὺς ποιμένες.

Γιὰ τὸ βάρος καὶ τὴν ποιότητα τοῦ σωροῦ τῶν σκανδάλων δὲν κάνει καμιά ἀναφορά τὸ ἐπίσημο μήνυμα πού στέλλεται στό λαό.

Ἕνας μόνο μητροπολίτης, ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος, βρῆκε τὸ θάρρος νὰ ἀπευθυνθεῖ στὸν Ἀρχιεπίσκοπο καὶ νὰ τοῦ ἱστορήσει τὴ βαρύτατη ἀσθένεια τοῦ ἱεραρχικοῦ σώματος καὶ τὴν πικρία τοῦ λαοῦ.

«Ἡ ἐπικράτησις τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος, πέραν πάσης ἐκκλησιολογικῆς οἰκονομίας, καὶ ἡ συμπεριφορά τῶν ἀδελφῶν Ἀρχιερέων ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν Συνοδικῶν τῶν καθηκόντων, μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ συμπεράσμα ὅτι ἡ Ἐπισκοπικὴ αὐθεντία χρησιμοποιεῖται εὐκαίρως-ἀκαίρως καὶ ὅλως ἀντεκκλησιολογικῶς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν κοσμικῶν καὶ προσωπικῶν σκοπιμότητων.

Ὅπως πολλάκις ἔχω δηλώσει ἐν τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας, δὲν ἔχομεν ἀποφασίσει νὰ θεσπίσωμεν συμπεριφοράς καὶ κανόνες, δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ ἡδυνάμεθα νὰ

πείσωμεν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἐπιδιώκομεν τὴν ἀνοδὸν τοῦ κόσμου πρὸς τὴν οὐράνιον τάξιν. Τουναντίον, καταβιβάζομεν τὴν τάξιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν ὑποδουλώνομεν εἰς τὴν τάξιν τοῦ κόσμου...

...Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἀρνοῦμαι τὴν περαπέρω παραμονὴν μου εἰς τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καὶ παρακαλῶ ὅπως, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρουσίας, μὲ ἀπαλλάξῃτε τῶν καθηκόντων μου».

* * *

Ἡ αἰνιγματικὴ σιωπὴ τοῦ μακαριωτάτου κ. Ἱερωνύμου γιὰ τὴν ἐκτροπὴ τοῦ ὑπευθύνου σώματος τῆς Ἱεραρχίας στὴν ἀπραξία, στὴν φιλαργυρία καὶ στὴν φιληδονία θλίβει καὶ ἀπογοητεύει τὸ πλήρωμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ ὑπάρξει ἄραγε διάγγελμα εἰλικρινοῦς μετανοίας; Θὰ γίνει σωστικὴ ἐπάνοδος στὴν ἀποστολικότητα καὶ στὴν πατερικὴ καθαρότητα; Αὐτά τὰ ἐρωτήματα παραμένουν μέχρι στιγμῆς ἀναπάντητα.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Πρῶτα τὰ «ἐν οἴκῳ»

Συχνὰ γινόμαστε ἀκροατὲς καὶ ἀναγνῶστες δηλώσεων καὶ ἀνακοινώσεων Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖες προβάλλονται ἀπὸ τὰ μέσα τῆς ἡλεκτρονικῆς καὶ τῆς ἔντυπης δημοσιογραφίας. Μὲ τὶς δηλώσεις καὶ παρεμβάσεις αὐτὲς οἱ παραπάνω ὡς λαλίστατοι ἐμφανιζόμενοι Ἀρχιερεῖς ἀναφέρονται ἐπὶ παντὸς ἐπιστητοῦ.

Ἀναφέρονται εἰδικότερα:

1) Ἐπὶ ἐθνικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα, εἶναι βέβαιο, ὅτι ἐπικίνδυνα ἔρχονται, ὅλο καὶ συχνότερα, στὸ προσκίνηιο καὶ τὰ ὁποῖα ἐμβάλλουν σὲ ἀνησυχία καὶ προβληματισμοὺς τὸ λαό μας γιὰ τὰ κέντρα ποὺ τὰ προκαλοῦν καὶ σκοπύμως τὰ προωθοῦν.

2) Ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἀλλοιώνουν τὴν ἐθνικὴ μας ταυτότητα καὶ τὰ ὁποῖα πλήττουν τὸν ἱερὸ θεσμό τῆς ἑλληνικῆς οἰκογένειας, ὅπως εἶναι τὸ σκοπύμως τελευταία ἐνισχυμένο κίνη-

μα τῶν ὁμοφυλοφίλων, τοὺς ὁποίους χωρὶς ντροπὴ δεχόμαστε ἀναντίρρητα νὰ παρελαύνουν ἐπίσημα καὶ ἀνενόχλητα ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προστασία τοῦ φιλικὰ προσκείμενου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο πρώτου ἄρχοντα τῶν Ἀθηναίων.

3) Ἐπὶ θεμάτων ἀποθρησκιοποίησης, ποὺ ἔχουν λάβει διεθνῶς ἀνησυχητικὲς διαστάσεις καὶ ἐπὶ πλεόν, γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνες, τοῦ σοβαροῦ φαινομένου τοῦ ἀφελληνισμού μὲ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου.

4) Ἐπὶ τοῦ πρωτοφανοῦς γιὰ τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ φαινομένου τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, τὸ ὁποῖο ἐμβάλλει σὲ ἔντονες ἀνησυχίες τὸν λαό μας, ποὺ ἀγωνιᾷ ποιά εἶναι ἡ ἀφετηρία καὶ τὰ αἰτία του, ποιά θὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξη καὶ ἡ κατάληξή του, ποιὲς εἶναι οἱ ἐπικίν-

δυνες παράμετροί του και ποιοι τὸ κηδεμονεύουν.

Και γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παραπάνω θέματα, τὰ ὁποῖα ὅλως ἐπιλεκτικὰ παραθέσαμε, καὶ τὰ ὁποῖα προδήλως ταιριασμοῦν, τὸ λαὸ μας, θὰ ἔκρινε κανεὶς πολλὰς ἀπὸ τὶς ἀρχιερατικὰς αὐτὰς παρεμβάσεις, κατ' ἀρχὴν, ὡς ὀρθὰς καὶ παραδεκτὰς. Καὶ τοῦτο γιατί, πολλὰς ἀπ' αὐτὰς, ἀνεξάρτητα ἀν' ἀνήκουν στὴν κύρια ἀρμοδιότητα καὶ εὐθύνη τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, κινεῖται ὅμως παράλληλα καὶ μέσα στὰ ὅρια τῶν καθηκόντων τους ὡς πνευματικῶν ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ οἱ ἴδιοι εὐθύνη γιὰ ἐνημέρωση καὶ προστασία τοῦ ποιμνίου. Αὐτὸ ἀποτελεῖ, κατ' ἀρχὴν, μιὰ γενικὴ τοποθέτηση.

Θα προσθέσουμε ὅμως καὶ τοῦτο. Οἱ ἐν λόγῳ λαλίστατοι Ἀρχιερεῖς ὁμιλοῦν γιὰ πολλὰ (καὶ κατ' ἀρχὴν ὀρθῶς), πλὴν ὅμως ὁμιλοῦν γιὰ θέματα ποὺ δὲν κινεῖται βασικὰ μέσα στὸ δικό τους, τὸν ὀρισμένο ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Καὶ κάτι παραπάνω, ὅπερ καὶ οὐσιώδεις. Ὅλες αὐτὰς οἱ ἐπισημάνσεις καὶ ὅλες οἱ φωνὲς ποὺ ἀκούονται, γίνονται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ τὸ κυριότερο χωρὶς κανένα προσωπικὸ κόστος. Καὶ ἀφοῦ τὸ τελευταῖο αὐτό, τὸ προσωπικὸ κόστος, δὲν ὑπάρχει, θὰ μπορούσε νὰ πεῖ κάθε καλόπιστος παρατηρητής, ὅτι ὅσα κατὰ καιροὺς ἀκούονται καὶ λέγονται, πάντοτε ὅμως ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς, φέρουν πρωτίστως καὶ κυρίως τὸ στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς προβολῆς καὶ τῆς ἱκανοποίησης ἐγωϊστικῶν διαθέσεων. Καὶ στὸ ἀβίαστο αὐτὸ

συμπέρασμα καταλήγει κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀναντίρρητη διαπίστωση, ὅτι οἱ παραπάνω Ἀρχιερεῖς ἐμφανίζονται μαχητὲς καὶ λαλίστατοι πάνω σὲ θέματα ποὺ κινεῖται, ὅπως εἰπώθηκε, ἔξω ἀπὸ τὸν περιορισμένο ἐκκλησιαστικὸ χῶρο. Γιὰ ὅλα ὅμως τὰ θλιβερά φαινόμενα, τὰ ὁποῖα κινεῖται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὸ χῶρο τῆς δικῆς τους δικαιοδοσίας μέσα «στὸν οἶκο τους» καὶ τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ καὶ πρόσφατα, ἄφησαν μαῦρα στίγματα καὶ στοὺς δέκτες τῶν τηλεοράσεων καὶ στὶς σελίδες τῶν ἐφημερίδων, τηροῦν ὅχι μόνο στάση σιωπῆς, ἀλλὰ πολλακίς τὰ ἐπικροτοῦν καὶ τὰ ἐπικαλύπτουν μὲ ἀντικλησιαστικὰς καὶ ἀντικανονικὰς ἐνέργειες καὶ συμπεριφορὰς. Προφανῶς γιατί ἐδῶ μετράει τὸ προσωπικὸ κόστος, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὸ παραγνωρίσουν καὶ νὰ τὸ ἀναλάβουν.

Καὶ δὲν εἶναι λίγα τὰ θέματα αὐτά.

Θὰ περιορισθοῦμε ὅμως σὲ ὀρισμένες κραυγαλέες, ἐπιλεκτικὰς ἀναφορὰς.

1) Τί νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τὴν περιβόητη κάθαρση, μὲ ὅσα φοβερά προβλήθηκαν γιὰ ἐκκλησιαστικούς λειτουργοὺς (καὶ Ἀρχιερεῖς) καὶ ἀπὸ τοὺς δέκτες τῶν τηλεοράσεων καὶ ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ τύπου. Ὁ ἴδιος ὁ μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ὁμίλησε σὲ ἐπίσημη Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας γιὰ «φιλήδονους καὶ φιλοχρήματους κληρικούς καὶ γιὰ ἀνθοκήπια ἀθλιότητων». Καὶ δὲν κινήθηκε φύλλο. Οὔτε κάποιος ἀπὸ τοὺς τωρινοὺς λαλίστατους Ἀρχιερεῖς. Τὴ θλιβερὴ κατάληξη τῆς περιβόητης

κάθαρσης τὴν ἀποδίδει χαρακτηριστικὰ ἢ τότε δημόσια ἀπὸ τηλεοράσεως δῆλωση τοῦ κορυφαίου καὶ εὐσεβοῦς Εἰσαγγελικοῦ λειτουργοῦ (Εἰσαγγελέως Α.Π.) Εὐάγγελου Κρουσταλλάκη: «Ἡ κάθαρση στὴν Ἐκκλησία, σὲ ἀντίθεση μὲ τὶς ἐνέργειες τῶν Δικαστηρίων, ἦταν **ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑ**».

2) Τί νὰ συμπληρώσει κανεῖς γιὰ τὰ περίφημα «παραπεμπτικά» τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων γιὰ τοὺς «ἐγκαλούμενους!» Ἀρχιερεῖς: «Ἵνα μὴ μείνει ἵχνος ὑποψίας σὲ βάρος τού..., διατάσσομεν ἀνακρίσεις»!! Παγκόσμια δικονομικὴ πρωτοτυπία, μὲ προκαθορισμένο τὸ πόρισμα καὶ τὴν ἀπόφαση.

3) Τί νὰ πεῖ κανεῖς γιὰ τὶς ἀντικανονικὲς καὶ παράνομες διώξεις τῶν δώδεκα Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι διώχθηκαν καὶ ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὶς ἔδρες καὶ τὸ ποίμνιό τους **ΧΩΡΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΗ, ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΚΑΝ ΑΚΡΟΑΣΗ**. Καὶ τὸ σπουδαιότερο, ἀλλὰ καὶ ἄκρως ἀντιφαστικό, εἶναι ὅτι στὴν ἔδρα ἐνὸς ἀπὸ τοὺς «βιαίως» ἀπομακρυνθέντες Ἀρχιερεῖς ἐκλέχθηκε κατὰ τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας Ἰωαννίδη καὶ τοποθετήθηκε ὡς Μητροπολίτης Ἀρχιερέας, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως ἀπὸ τηλεοράσεως καὶ διὰ τοῦ τύπου ἐπέκρινε τίς, κατ' αὐτόν, ἄστοχες «δικαστικὲς ταλαιπωρίες» τοῦ διαβόητου γιὰ τὰ ἠθικὰ σκάνδαλα Δ/ντὴ τοῦ Δ.Ν.Τ. Stros Kan, πρὶν τὴν ὀριστικὴν καταδίκη του, ἐπικαλούμενος τὸ τεκμήριο τῆς ἀθωότητος! Καὶ ἐρωτᾶται: Γιὰ τοὺς χωρὶς δίκη καὶ ἀπολογία διωχθέντες δώδεκα Ἀρχιερεῖς, μεταξὺ τῶν

ὁποίων ὁ ἥρωας καὶ ἅγιος προκάτοχός του, δὲν ὑφίστατο καὶ δὲν λειτούργησε, κατὰ μείζονα λόγο, τὸ τεκμήριο τῆς ἀθωότητος; Καὶ ὅπως λέει ὁ λαός μας «Ἄλλο τὸ ἓνα καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο»; Γιατί;

4) Τί νὰ πεῖ κανεῖς καὶ γιὰ τὴν περὶπτωση Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος καταδικάσθηκε **ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ** μὲ ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετὰ ἀπὸ δυὸ καταδικαστικὲς ἀποφάσεις, γιὰ τὸ κακούργημα τῆς ὑπεξαίρεσης σὲ ἐξαετὴ κάθειρξη, ἐνῶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη, ἓνα περίπου μῆνα πρὶν καταστεῖ ἀμετάκλητὴ ἀπὸ τὸν Α.Π. ἡ ἐφετειακὴ ἀπόφαση, τὸν ἀπέδιδε ἀθῶο στὸ πλήρωμα!

5) Τί νὰ πεῖ κανεῖς γιὰ τὶς μεγαλοστομίες καὶ τὶς προκλητικὲς συμπεριφορὲς μερικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπεραμύνον-

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

ται τῆς κανονικῆς τάξης στήν Ἐκκλησία, ὅταν οἱ ἴδιοι εἴτε δημιουργοῦν εἴτε συμπράττουν εἴτε ἀνέχονται τὶς πρόδηλες ἀντικανονικότητες ποὺ σημάδεψαν τὸ θέμα τῶν ἀντικανονικῶς διωχθέντων ἀρχικά δώδεκα καὶ τελικά ἐπιτιμηθέντων μὲ «Ἀκοινωνησία!» τριῶν ἁγίων καὶ ἀνεπίληπτων Ἀρχιερέων. Ὅταν, πρὸς δημιουργία καὶ μόνο ἐντυπώσεων, ἐπικαλοῦνται ὅτι κατέχουν Μητροπολη ποὺ ἀνήκει σὲ ἄλλον, ὅτι προσφέρονται νὰ τὴν «δωρίσουν!» καὶ ὅτι προτίθενται νὰ παραιτηθοῦν;

6) Τί νὰ πεῖ κανεὶς ὅταν, ἐνῶ στρέφονται κατὰ τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀνέχονται ὡς ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση τὴν παρέλαση στὸ Κέντρο τῆς Ἀθήνας πολυπληθοῦς ομάδας ἀτόμων (ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) αὐτῆς τῆς κατηγορίας, ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Δημάρχου Ἀθηνῶν, γιὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ὁ ἴδιος, κατὰ τρόπο προκλητικὸ καὶ προσβλητικὸ γιὰ τοὺς δημότες, ἀπαγόρευσε ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ Δήμου κατὰ τὶς ἡμέρες τοῦ Πάσχα τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»,

ἡ φίλα προσκείμενη ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία τὸν ἐκάλυψε μὲ τὴ φράση «Ἦ, ἄνθρωπος εἶναι, ἔκανε ἓνα λάθος»!

ΕΠΙΜΥΘΙΟ. Ὅταν οἱ Ἀρχιερεῖς μας ἐμφανίζονται μαχητικοὶ καὶ λαλίστατοι (καὶ ὀρθῶς κατ' ἀρχήν) γιὰ θέματα ποὺ δὲν ἀνήκουν ἐν πολλοῖς στὸ χῶρο τῆς ἀρμοδιότητάς τους, ἐνῶ γιὰ τὰ ἄλλα τὰ θλιβερά φαινόμενα, ποὺ ἐντάσσονται στὸ χῶρο τῆς ἀποκλειστικῆς τους εὐθύνῃς, τηροῦν σιωπὴ, ἂν μὴ καὶ τὰ συντηροῦν ὑπολογίζοντας προδῆλως τὸ προσωπικὸ κόστος, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ παρεμβάσεις γίνονται γιὰ λόγους προβολῆς καὶ ἐντυπωσιασμοῦ. Καὶ μὲ ἄλλα λόγια. Ὅταν οἱ Ἀρχιερεῖς μας δὲν ἐπιμελοῦνται, τηροῦντες τὴν κανονικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ τάξη, νὰ ξεκαθαρίσει ὁ δικὸς τους χῶρος ἀπὸ σοβαρὲς ἐκτροπές, τότε **«ΔΕΝ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ»** νὰ παρεμβαίνουν σὲ ἄλλους χώρους, ἔστω καὶ ἂν ἐκεῖ τοὺς πέφτει κάποιος λόγος. Πρῶτα τὰ τοῦ «Οἴκου τους» καὶ μετὰ ὅλα τὰ ἄλλα.

Ὁ Σχολιαστὴς

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στὸ διαδίκτυο.

Διεύθυνση: **el-pliroforisi.gr**

Καὶ οἱ Ἐκδόσεις **«Σπορά»** στὸ διαδίκτυο

(γιὰ μιά γνωριμία μὲ τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: **spora.gr**